

16 -10- 1979

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

Nr. 11.073/II/P

BETREFT

[REDACTED]

[REDACTED]

Ter zitting van 20 september 1979 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht onderzocht die ingediend werd tegen het Waarborg- en Sociaal Fonds voor de handel in voedingswaren die aan een private instelling, gevestigd te Deurne, de volgende documenten stuurde :

- een Nederlandstalig formulier en een Franstalig formulier "Aanvullend sociaal voordeel 1978"
- een tweetalige vragenlijst (recto-verso)
- een omslag met Franstalige hoofding.

Dit fonds werd op 6 april 1966 door het Paritair Comité voor de handel in voedingswaren opgericht bij toepassing van de wetgeving met betrekking tot de Fondsen voor bestaanszekerheid.

Volgens de rechtspraak van de V.C.T. (advies nr. 1341 van de N.A. en adviezen nrs. 4545 en 4952) moeten de Fondsen voor bestaanszekerheid die op een wettelijke basis werden opgericht door nationale paritaire commissies, worden beschouwd als diensten in de betekenis van art. 1, § 1, 2° van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, samengeschakeld op 18 juli 1966 (S.W.T.).

Bij de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van talen in bestuurszaken, preciseerde de wetgever inderdaad dat :

"de Commissies, Comités, enz..., die onder de ministeriële departementen ressorteren, evenals die departementen, onder toepassing vallen van de wet. Het past hier te onderstrepen dat het voor de hand ligt dat de procedure voor die Commissies en Comités, inzonderheid voor de administratieve rechtscolleges en raden van advies, eveneens aan de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken onderworpen is, tenzij een andere wet er anders over beschikt" (doc. Kamer van Volksvertegenwoordigers, 331 (1961-1962) nr. 27).

Daar het Waarborg- en Sociaal Fonds voor de handel in Voedselwaren een centrale of uitvoeringsdienst is in de betekenis van de S.W.T., moet het door toepassing van art. 41, § 2 aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, antwoorden in de taal van dat gebied.

Het woord "antwoorden" moet worden geïnterpreteerd in zijn meest ruime betekenis zodat, onder verwijzing naar de algemene inrichting van de taalwetgeving, zelfs wanneer het initiatief uitgaat van de centrale dienst, alleen de taal van het gebied mag worden gebruikt.

Bijgevolg heeft de V.C.T. geoordeeld dat de klacht ontvankelijk en gegrond was.

